

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quæ res consopito Ario Alexandriae obuenerint, & quid Constantinus
magnus ad eos scripserit. Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

vindicare, quos dominus communione fidelium excluderet, neque permiserit illius hæresis authorem in ecclesiam introire? Hoc modo Arium mortem obiisse accepimus. Et ob eam causam fama est neminem eas latrinas, in quibus moriebatur, longo tempore post frequentasse, sed cum iam ad eum locum visendum, utpote usu publicum homines confertim, ut in multitudine fieri solet, ruerent, cumque introeuntes se mutuò cohortarentur, ut ab illis latrinis cauerent, locus posteris detestabilis factus est, propterea, quod in eo Arius debitas impietatis suæ pœnas persoluisset. Verum ubi multum iam temporis præterierat, vir quidam locuples, & potens, sectæ Arianae fautor, dedit operam sedulo, ut locum illum à rep. emeret. Quem cum emisset, priore eius forma deleta, ædes in illo extruxit, eo consilio, ut apud populum veniret in obliuionem, & Arii mors neutiq; loci recordatione deinceps carperetur.

*Qua res consopito Ario Alexandria obuenerint,
& quid Constantinus magnus ad eos scripserit.*

CAPVT XXIX.

Verum quanquã iam Arius è vita excesserat, non tamè controuersia de doctrina, quam ipse excogitarat, suscepta ad exitum venit, neque eius doctrinae fautores illis, qui contrariã tuebantur, insidias tendere destiterunt. Quinetiam cum populus Alexandrinus continenter vociferaretur, & precibus Deum sollicitaret pro Athanasii reditu, & magnus ille Antonius monachus de eo persæpe ad imperatorem scriberet, obsecraretque eum, ut Meletianorum sententiã minimè assentiretur, sed eorum criminationes calumniarum loco duceret, imperator tamen neuti quam persuaderi potuit, sed scripsit ad Alexandrinos literas, eisque criminis loco pertinaciam & turbulentum animorum motum obiecit: deditque etiam mandatum clericis & sanctis virginibus, ut quietè se gererent: quinetiam constanter esseruit se neque destitutum de sententia, neque Athanasium, utpote seditiosum & iudicio ecclesiastico cõdemnatum reuocaturum. Rescripsit præterea Antonio se non posse sententiã concilii contemnere. Nam etsi pauci
vel

vel odium, vel ad gratiam iudicare solent, tamen non esse probabile, vt tanta illustrium & spectatorum episcoporum multitudo in simili errore versaretur. Athanasium autem contumeliosum esse, arrogantem, dissidii & seditionis auctorem. Etenim qui animo erant erga Athanasium abalienato, hæc vitia potissimum ei falso obiecerant, propterea quòd satis certò sciebant imperatorem eius generis homines supra modum detestari. Porro cum accepisset imperator ecclesiam in duas partes diremptam, atq; alteram Athanasium, Ioannem alteram cum admiratione colere, iniquo animo tulit, & Ioannem multauit exilio. Hic Ioannes Melitii successor fuit, iussusque à concilio Tyri habito ecclesiæ cõmunicare, & vt tum ipse, tum omnes eiusdem cum eo sententiæ fautores honores suos in clerico capefferent. At quamuis istud minimè ex sententia aduersariorum Athanasii euenerit, tamè factum est. Verùm decreta episcoporum Tyri conuocatorum nihil omnino Ioanni profuere. Nam imperator neq; precibus, neque vllò postulationis genere induci poterat, vt beneuolo erga eum animo esset, quem suspicicaretur multitudines populi Christiani ad tumultum & discordiam excitaturum.

Quòd sancita contra hæreses omnes lege, Constantinus ne alibi quàm in ecclesia conuentus agerentur mandauerat, atq; hinc effectum esse, vt cõplures hæreses exoleuerint, & quòd Eusebius Nicomedensis & Ariani consubstantiale subruere, veteratorie conati sunt. CAP. XXX.

DOgma autem Arii, quamuis illud quidem per disputationes à plerisque laboratum esset, nondum tamen peculiari alicui populo separatim attributum est, aut nomine inuentoris appellatum, sed omnes simul cõuentus egerunt, & cõmunicarunt inter se, exceptis solùm Nouatianis, Cataphrygibus, Valétinianis, Marcionistis, Paulianis, & si qui alii alias iam inuentas hæreses cõsectarentur. Nam cõtra istos omnes legem tulit imperator, mandauitq; vt tèpla ipsis adimerentur, ecclesiisq; adiungerentur, & neque in